Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem

Rok 1905. Wydano i rozesłano dnia 5. kwietnia 1905. **Część VIII.**

Nr. 41.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 6 marca 1905 L. 2574/pr.

Podaje się niniejszem do publicznej wiadomości, że Jego ces. i król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 10. lutego 1905 raczył najmiłościwiej zatwierdzić następujące uchwały Sejmu krajowego o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych.

C. k. Namiestnik:
Potocki w. r.

I.

Uchwała

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Przecławiu, koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłokę w Przecławiu.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu, od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się obszarowi dworskiemu w Przecławiu, powiatu Mieleckiego, prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Wisłokę w Przecławiu, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie, własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że — analogicznie do postanowień zawartych w § 38 ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43) — w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy

do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej, przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny, na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego w Przecławiu.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h;

d) od jednej osoby, wyjąwszy woźnicę przy zaprzęgu i wierzchem jadącego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego, lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta, lub o zniżeniu tejże.

II.

U c h w a ł a

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Podhajcach, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Podhajce-Bożyków.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy Podhajce-Bożyków Wydziałowi powiatowemu w Podhajcach, jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§ 19, 25 i 26 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897

(Dz. u. kr. Nr. 43), przy pomocy pobieranego w myśl § 32 tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania utrzymywanej przez Wydział powiatowy drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w § 35 ust. 2 i 3 wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy w Holendrach jako drogowego i w Litwinowie jako mostowego a to na obu rogatkach według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

III.

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Podhajcach, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Podhajce-Halicz.

Art. I.

Radzie powiatowej w Podhajcach nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Podhajce-Halicz, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania posta-

nowień, zawartych w §§ 14 i 35 ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43).

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na dwóch rogatkach, a to na każdej z nich według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego, lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

IV.

Uchwała

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Żółkwi, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Żółkiew-Kamionka strumiłowa.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy Żółkiew-Kamionka strumiłowa Wydziałowi powiatowemu w Żółkwi, jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§ 19, 25 i 26 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), przy pomocy pobieranego w myśl § 32 tejże

ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania utrzymywanej przez Wydział powiatowy drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w § 35 ust. 2 i 3 wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego, lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

V.

U c h w a ł a

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Podhajcach, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Podhajce-Denysów.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy Podhajce-Deny-

sów, Wydziałowi powiatowemu w Podhajcach, jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§ 19, 25 i 26 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), przy pomocy pobieranego w myśl § 32 tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta, połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania utrzymywanej przez Wydział powiatowy drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń, wskazanych w § 35 ust. 2 i 3 wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na dwóch rogatkach według następującego wymiaru:

I. W Zahajkach:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h;

II. W Rakowcu:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

VI.

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Kolbuszowej, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kolbuszowa-Mielec.

Art. I.

Radzie powiatowej w Kolbuszowej nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Kolbuszowa-Mielec, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§ 14 i 35 ust. 3 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43).

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na dwóch rogatkach, a to na każdej z nich według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały traci moc obowiązującą uchwała sejmowa zatwierdzona Najwyższem postanowieniem z dnia 7. lutego 1902 (Dz. u. kr. Nr. 25), którą nadano Radzie powiatowej w Kolbuszowej prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kolbuszowa-Mielec na jednej rogatce.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

VII.

U c h w a ł a

o udzieleniu gminie miasta Sokala, koncesyi do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Bugu w Sokalu.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się gminie m. Sokala prawo do pobierania myta od dwóch mostów na rzece Bugu w Sokalu, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie, własnym kosztem z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w § 38 ust. 12 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej, przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo gminy miasta Sokala.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 6 (sześć) h.

2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydlęcia rogatego, osła, muła 6 (sześć) h;

b) od pięciu świń albo cieląt 2 (dwa) h;

c) od dziesięciu owiec 2 (dwa) h.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Z chwilą wejścia w wykonanie tej uchwały, traci moc obowiązującą uchwała sejmowa zatwierdzona Najwyższem postanowieniem z dnia 30. kwietnia 1895 (Dz. u. kr. Nr. 44), i przedłużona rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 15. maja 1900 (Dz. u. kr. Nr. 67), na podstawie której pobiera gmina miasta Sokala opłaty mytnicze od przewozu przez rzekę Bug.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

VIII.

U c h w a ł a

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Bobrowie, koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłokę między Bobrową i Kędzierzem.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się obszarowi dworskiemu w Bobrowie, powiatu Ropczyckiego, prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Wisłokę między Bobrową i Kędzierzem, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie, własnym kosztem z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w § 38 ust. 12 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej, przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego w Bobrowie.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h;

d) od jednej osoby, wyjąwszy woźnicę przy zaprzęgu i wierzchem jadącego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnych należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

Nr. 42.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 14. marca 1905 L. 15.868/pr., o uwolnieniu od stempli i należytości prawnych niżej poszczególnionych przedsiębiorstw melioracyjnych.

Według reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 31. października 1904, L. 65.039, służy po myśli § 11 ust 1 ustawy z 30. czerwca 1884, Dz. p. p. Nr. 116, uwolnienie od stempli i należytości prawnych następującym przedsiębiorstwom melioracyjnym:

1. Kolmacya bagien naddniestrzańskich (ustawa z 29. maja 1903, Dz. u. kr. Nr. 58).
2. Uzupełnienie obwałowania Wisły od Niepołomic do ujścia Raby wraz z obwałowaniem lewego brzegu Raby i regulacyą potoku Dźwinki z dopływami (ustawa z 21. maja 1903, Dz. u. kr. Nr. 55).
3. Uzupełnienie obwałowania Wisły od ujścia Raby do Woli rogowskiej wraz z obwałowaniem prawego brzegu Raby i regulacyą potoków Uszwicy i Grobki z dopływami (ustawa z 29. maja 1903, Dz. u. kr. Nr. 61).
4. Zabudowanie i zalesienie debr w gminie Zniesienie, powiatu Lwowskiego (ustawa z 23. grudnia 1903, Dz. u. kr. Nr. 41 ex 1904).
5. Zabudowanie i zalesienie debr w gminie Mikołajów, powiatu Żydaczowskiego (ustawa z 23. grudnia 1903, Dz. u. kr. Nr. 42 ex 1904).
6. Regulacya potoku Błotni z dopływami (ustawa z 10. lipca 1904, Dz. u. kr. Nr. 88).
7. Konserwacya robót regulacyjnych na potokach Krzemienicy i Babulówce z dopływami, oraz na potoku Trześni, (ustawa z 28. lutego 1904, Dz. u. kr. Nr. 37).

Potocki w. r.

Nr. 43.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 17. lutego 1905, L. 10.277, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej, koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Bugu w Dobrotworze, na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem

Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 25. marca 1900 (Dz. u. kr. Nr. 58), koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Bugu w Dobrotworze, na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej, przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Bugu w Dobrotworze, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§ 14 i 35 ust. 3 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 17. lutego 1905.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 44.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 17. lutego 1905, L. 11.898, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze Busk-Toporów, na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 25. marca 1900 Dz. u. kr. Nr. 58, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze Busk-Toporów na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowice:

Art. I.

Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze Busk-Toporów, pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§ 14 i 35 ust. 3 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43.

Opłatę myta pobierać należy na dwóch stacyach według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Art II.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 17. lutego 1905.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 45.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 17. lutego 1905 L. 11.144, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Żydaczowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Stryju pod Żydaczowem i Iwanowicami na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Żydaczowie, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 10. kwietnia 1895 Dz. u. kr. Nr. 28, koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Stryju pod Żydaczowem i Iwanowicami na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Żydaczowie przedłuża się ponownie na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Stryju pod Żydaczowem i Iwanowicami, pod warunkiem

utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h;

d) od jednej osoby, czy to idącej, czy to jadącej na wozie, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 2 (dwa) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 17. lutego 1905.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 46.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 28. lutego 1905, L. 18.035, w przedmiocie przedłużenia gminie miasta Brody, koncesyi do pobierania myta kopytkowego na przeciąg dalszych lat trzech.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala ponownie na przedłużenie gminie miasta Brody udzielonej ustawą z dnia 7. lipca 1896, Dz. u. k. Nr. 47, koncesyi do pobierania myta kopytkowego na dalszy przeciąg lat trzech, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie, ulic, placów i dróg miejskich, przedłuża się ponownie gminie miasta Brody na przeciąg dalszych lat trzech prawo do pobierania myta kopytkowego, pod warunkami zawartymi w ustawie z dnia 7. lipca 1896, Dz. u. kr. Nr. 47, z zastrzeżeniem, że zamiast powołanych w tejże ustawie postanowień ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885, Dz. u. kr. Nr. 39 i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 24. września 1886, Dz. u. kr. Nr. 80, zastosowane być mają analogiczne postanowienia ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43 i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 20. grudnia 1897, Dz. u. kr. Nr. 72.

Art. II.

Gmina miasta Brody pobierać ma myto kopytkowe na siedmiu rogatkach, mianowicie:

a) przy drodze wiodącej na ulicę Leszniowską;
b) przy drodze wiodącej na ulicę Lwowską;

c) przy drodze do Wielkich folwarków obok starego okopiska;

d) przy drodze do Małych folwarków obok skarbowego chmielnika;

e) na Jurydyce w miejscu dawnego wału miejskiego;

f) na Podzamczu naprzeciw skarbowego browaru;

g) przy drodze do dworca kolei żelaznej obok mostu na Suchowólce.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego pobierać należy raz tylko przy wstępie do miasta, a to według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 10 (dziesięć) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych wogóle i w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyi a względnie ekwiwalentu w pieniądzach według postanowień ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43 i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 20. grudnia 1897, Dz. u. kr. Nr. 72.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile roboty preliminowane na ten rok z funduszu myta kopytkowego, oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych, uskutecznione zostały i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego wykonuje Wydział powiatowy, a względnie Wydział krajowy w myśl § 35 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43, przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej opłatę kopytkową.

Art. X.

Gdyby gmina pobierająca myto kopytkowe wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe wskazane ustawą drogową z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43 i wykonawczym regulaminem drogowym z dnia 20. grudnia 1897, Dz. u. kr. Nr. 72.

Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych

ulic, placów i dróg, niemniej też funduszów w myśl postanowień § 38 ustawy drogowej z 5. lipca 1897.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, to jest opłatą myta kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Brody pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

We Lwowie, dnia 28. lutego 1905.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 47.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 28. lutego 1905 L. 17.892, w przedmiocie przedłużenia gminie w Kaniowie starym, koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu względnie od przewozu na rzece Wiśle w Kaniowie starym na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie gminie w Kaniowie starym, powiatu Bialskiego, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 27. lipca 1899 (Dz. u. kr. Nr. 99), koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu względnie od przewozu na rzece Wiśle w Kaniowie starym na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Gminie w Kaniowie starym, powiatu Bialskiego, przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych od mostu względnie od przewozu na rzece Wiśle w Kaniowie starym, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w § 38 ust. 12 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, w razie niedopełnienia tego warunku uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo stron interesowanych.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 6 (sześć) h;

b) od jednego źrebięcia do dwóch lat 2 (dwa) h;

c) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałówki, bukała i trzylatki 6 (sześć) h;

d) od jednego cielęcia, nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 2 (dwa) h;

e) wyłącznie tylko przy przewozie: od każdej osoby, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 2 (dwa) h.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 28. lutego 1905.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 48.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 17. lutego 1905 L. 11.899, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Radziechów-Niedźwiedzie-Kulików na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 25. marca 1900 (Dz. u. kr. Nr. 58), koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Radziechów-Niedźwiedzie-Kulików na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Radziechów-Niedźwiedzie-Kulików, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego i zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§ 14 i 35 ust. 3 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 17. lutego 1905.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 49.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 3. marca 1905, L. 20.075, w przedmiocie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Gródku, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Gródek-Załuż na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Wydziałowi powiatowemu w Gródku, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 19. marca 1895 (Dz. u. kr. Nr. 23), koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Gródek-Załuż, na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Na przeciąg dalszych lat pięciu przedłuża się ponownie prawo do pobierania myta na drodze gminnej Gródek-Załuż, Wydziałowi powiatowemu w Gródku, jako władzy nadzorującej, na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której

obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 3. marca 1905.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 50.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 7. marca 1905 L. 20.484, w przedmiocie dalszego poboru opłaty gminnej od słodzonych napojów w Radymnie.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem na mocy § 83 ustawy z 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, i za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, wyrażoną w piśmie z 22. lutego 1905 L. 22.761, zezwala gminie Radymno na dalszy pobór i pod warunkami ustawą z dnia 4. grudnia 1890 Dz. u. kr. Nr. 48, przyzwolonej opłaty gminnej od słodzonych napojów spirytusowych po 8 halerzy od litra, na przeciąg lat sześciu, to jest do końca roku 1910.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 51.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 17. marca 1905 L. 188.164 ex 1904, o przekazaniu funkcyi wydziału rewirów rybackich w dorzeczu Złotej Lipy Wydziałowi krajowemu.

C. k. Ministerstwo rolnictwa reskryptem z dnia 3. listopada 1904 L. 29.619, rozporządziło na podstawie § 30 ustawy o rybołostwie z 31. października 1887 (Dz. u. kr. Nr. 37 z r. 1890), że aż do dalszego zarządzenia nie zaprowadza się wydziału rewirów rybackich dla dorzecza Złotej Lipy i że funkcye tego wydziału przechodzą na Wydział krajowy we Lwowie, co się podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 17. marca 1905.

Nr. 52.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 17. marca 1905 L. 188.164 ex 1904, o przekazaniu funkcyi wydziału rewirów rybackich w dorzeczu Bystrzycy Nadwórniańskiej i Sołotwińskiej Wydziałowi krajowemu.

C. k. Ministerstwo rolnictwa reskryptem z dnia 3. listopada 1904 L. 29.619, rozporządziło na podstawie § 30 ustawy o rybołostwie z 31. października 1887 (Dz. u. kr. Nr. 37 z r. 1890), że aż do dalszego zarządzenia nie zaprowadza się wydziału rewirów rybackich dla dorzecza Bystrzycy Nadwórniańskiej i Sołotwińskiej i że funkcye tego wydziału przechodzą na Wydział krajowy we Lwowie, co się podaje do powszechnej wiedomości.

Lwów, dnia 17. marca 1905.

Nr. 53.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego z dnia 14. marca 1905, L. 21.600, w przedmiocie podwyższenia opłaty gminnej od słodzonych napojów spirytusowych w mieście Gorlicach.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, na mocy § 87 ustawy z dnia 13. marca 1889, Dz. u. kr. Nr. 24, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, wyrażoną w piśmie z dnia 21. lutego 1905 L 25.140, zezwala gminie m. Gorlice na pobór opłaty gminnej od słodzonych napojów spirytusowych, na czas do końca roku 1907, w podwyższonej wysokości po 22 h od jednego litra, pod warunkami ustanowionymi w ustawie z dnia 7. czerwca 1888, Dz. u. kr. Nr. 68, i w rozporządzeniu Wydziału krajowego z dnia 3. lutego 1903, Dz. u. kr. Nr. 15, które niniejszem częściowo zmienionem zostaje.

We Lwowie, dnia 14. marca 1905

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.